

erhvervsvirksomheder og lov nr. 213 af 7. juni 1952 om udlån til elektricitetsværker, telefonselskaber, købstadkommunale havne samt til Københavns Frihavns-Aktieselskab og Det Danske Luftfartselskab.

§ 2. De i § 1 nævnte midler kan anvendes til følgende formål:

- A. Etablering af et internationalt uddannelsescenter.
- B. Ombygning og udvidelse af Den internationale Højskole i Helsingør.
- C. Stipendier til studerende fra udviklingslandene samt afholdelse af kurser for sådanne studerende.

Udenrigsministeren træffer bestemmelse om de nærmere vilkår for ydelse af støtte til de i stk. 1 nævnte formål.

Lovforslaget fremsattes af statsminister *Krag* som fungerende udenrigsminister. Fra udenrigsminister *Per Hækkerup* forelå en redegørelse angående lovforslagets formål og nærmere begrundelse, hvoraf anføres:

„Baggrunden for lovforslaget er en allerede i juni 1961 fremsat anmodning fra den amerikanske regering til den danske regering om at ville stille forslag om anvendelsen af de endnu resterende counterpartmidler. Fra amerikansk side har man ønsket nu at få counterpartregnskabet endeligt afviklet.

Fra dansk side foreslog man i første omgang, at de resterende counterpartmidler kunne anvendes til afdrag på statens gæld, nærmere bestemt til en nedskrivning af finansministeriets reguleringskonto i Danmarks nationalbank. De amerikanske myndigheder er imidlertid bundet af den nugældende amerikanske lovgivning, og fra amerikansk side måtte man derfor forlange, at counterpartmidlerne blev anvendt til konkrete formål. Der pegedes i denne forbindelse navnlig på den mulighed at bruge pengene til finansiering af en *ekstra bistand til udviklingslandene*.

I samarbejde med en række ministerier er der blevet foretaget en opgørelse, som viser, at der af de counterpartmidler, som i sin tid blev stillet til rådighed for udlån til erhvervene — det drejer sig om et beløb på i alt 300 mill. kr. — resterer *ca. 4,8 mill. kr.*, som *ikke havde kunnet anvendes til de oprindeligt fastsatte formål*. Jeg tillader mig at henvise til lovforslagets § 1, der angiver de love, hvorunder de pågældende midler oprindeligt var stillet til rådighed. En ny fordeling af disse midler kan kun ske ved lov i overensstemmelse med det tilsagn, regeringen i december 1948 gav rigsdagen om, at der kun ved lov ville blive disponeret over counterpartmidlerne.